

Beste vrienden,

Het jaar is alweer bijna op zijn einde. De zomervakantie is begonnen. Mijn oudste dochter is nu klaar met de basisschool en gaat volgend jaar naar de katholieke middelbare school. Dit is het plaatselijk gymnasium van Metan. Het niveau is niet hetzelfde als in Nederland, maar we moeten het ermee doen. Ze wil medicijnen studeren, misschien ook een paar jaar in Nederland, maar dat duurt nog wel eventjes.

Geld tellen, elk biljet is een euro

De nieuwe president Milei is benoemd. Het was een erg spannende verkiezingen en hij gaat het helemaal anders doen. De inflatie is nu 250% en hij wil erg drastische maatregelen nemen, zoals de centrale bank afschaffen, de peso vervangen door de dollar/euro of crypto. En de heft van de ministeries sluiten. Hij is erg geïnteresseerd in het Jodendom, en wil de ambassade ook naar Jeruzalem verplaatsen, daarbij ook de banden met USA aanhalen. Dat land tot nu toe altijd een beetje als vijand gezien door de overheid. Kortom er blaast een frisse wind door Argentinië, maar 2024 zal een economisch zwaar jaar worden.

Kerkbouw in Rio Piedras

De eerste muren van het kerkgebouw in Rio Piedras staan er. We zitten nu in een zomerstop, want het kan overdag makkelijk 40 graden worden, hoewel ik soms 's morgens erg vroeg nog kleine dingetjes doe. De volgende stap is een ring van beton over alle muren: zo wordt het aardbevingsbestendig. Dat is nodig omdat er aardbeving kunnen voorkomen, zo is een paar jaar geleden een dorpje op 30km afstand half verwoest door een aardbeving.

Met de gezondheid van Monica gaat het niet zo goed. Nu heeft ze een endoscopie gehad en we wachten nog op de uitslag van de biopsie. Ze heeft al maanden last van haar slokdarm en maag. Volgens mij komt dat door de stress en door de vele whatsapp berichten per dag: mensen met problemen komen bij Monica uit. Ook als we door het centrum van Metan lopen komen we overal mensen tegen..

In de *Casa de Dios*-kerk zijn we momenteel actief bezig met "kleine groepen". Dit zijn groepen die wekelijks samenkomen met een leider. Veel kerken hier hebben dit niet geïmplementeerd vanwege het risico dat zo'n groep zich afscheidt, en helaas is dat precies wat er is gebeurd. Een leider beschouwde zichzelf als zo succesvol dat ze met haar groep een eigen weg wilde gaan zonder ons. Het

is jammer dat het zo is gelopen.

We bevinden ons momenteel in de adventsperiode. Elke week is er een bijzondere kerkdienst, en op de derde adventszondag was er een dienst speciaal gericht op kinderen. Ongeveer 20 kinderen namen deel en voerden onder andere het kerstspel uit.

Nationale conventie.

Dit jaar hebben we opnieuw deelgenomen aan de nationale conventie, maar deze keer zijn we met het busje gegaan. Het was een reis van 15 uur, wat de langste afstand is die ik in één dag heb afgelegd. De weg was geen brede vierbaansweg, maar eerder een smalle weg met hier en daar gaten. Gelukkig zijn we veilig aangekomen en hebben we zelfs zonder botsingen door de grote stad *Rosario de Santa Fe* gereden.

Alle predikanten uit Argentinië en diverse christelijke organisaties komen samen, wat een prachtige gelegenheid biedt voor reflectie en netwerken. We zoeken jongeren die zich willen inzetten voor de Kerk in het noorden van Argentinië. Zo wordt de tweede verdieping in Rio Piedras een woning voor een toekomstige pastor. Na vier dagen begaven we ons weer op weg naar Metan. De weg was niet bepaald ideaal, met hier en daar gaten en vrachtwagens die soms maar 60 km/u reden, waardoor het lastig was ze in te halen bij druk verkeer. Na 14 uur rijden bereikten we het laatste controlepunt (marechaussee) om 3 uur 's nachts, waar ze om alle documenten van het busje vroegen. En daar begonnen de problemen, ze wilden geld. En daar was ik niet echt van gediend. Maar ze dreigden het busje in beslag te nemen. Sta je dan, op 100 km van Metan, om 3 uur 's nachts met slapende kinderen achterin na een ritje van 14 uur.

Nadat ze doorhadden dat ik Pastor ben, werden ze al iets milder. Ik had met hen over Zacheüs kunnen preken, maar omdat ze een korting aanboden (de boete werd een tientje) ging ik maar snel naar huis.

Het busje wordt 10 jaar!

Dit werkpaard is onmisbaar voor ons. Het busje is in de drukste steden en de hoogste bergen geweest. Er gaan officieel 11 personen in, al heb ik op kleine afstanden al meer dan 25 personen erin gehad. We gebruiken het voor korte zendingsreizen en dagelijks om naar de kerk te gaan en mensen + spullen te halen. Maar nu heeft het busje groot onderhoud nodig, zodat die nog jaren mee kan. Help je mee?

Stichting Zera Metan NL47 RABO 0147495857

voor donaties direct naar de familie. M. van Heuvelen: NL35 RABO 0313010277